

VÍTEJ, JEŠTĚRKO!

ZAHRADA U VILY SNĚŽENKA POD LESEM

Málokdy se v soutěži Zahrada roku stane, že je investor a majitel přihlášené zahrady ochoten uvést své jméno. Investorka vítězné Zahrady roku 2012 Ing. Eliška Břízová však dokonce přijela na veletrh Zelený svět do Brna, aby cenu převzala a zahradu společně s tvůrci představila. Jediný, kdo na předávání cen chyběl, byla ještěrka... Ta ještěrka, která si natolik oblíbila přírodní zahradu u vily Sněženka pod Belvederem, že se tam cítí jako doma a neostýchala se ukázat ani před sedmičlennou odbornou porotou, když přijela zahradu na konci června hodnotit. Vám, kteří nemáte stejné štěstí jako pohádkaová ještěrka v zahradě pobývat, představuje vítěznou zahradu autorka projektu Ing. Jana Pyšková.

ZHOTOVITEL:

Zahradní Architektura Kurz s.r.o.

AUTORKA PROJEKTU:

Ing. Jana Pyšková

TERMÍN REALIZACE: 2008-2009

ROZSAH DÍLA: 600 m²

ZAHRADA ROKU 2012

Zahrada pod Belvederem se liší od většiny zahrad, které my - zahradní architekti a profesionální zahradníci - pro své klienty tvoříme. Minulý majitel totiž pracoval v lesnickém výzkumném ústavu, a tak svah nad vilkou nahusto osázel vším, co potkal. Bohužel však později už neměl čas ani síly na to, aby porosty „ředit“. Výsledkem tedy byla smutná džungle utrápených jehličnanů. Prostor před vilkou vypadal o něco lépe, byl to zanedbaný sad. Naši investoři však cítili neobvyklý potenciál a chtěli tomuto místu navrátit staré kouzlo. Naši snahou zase bylo vytvořit na zahradě iluzi kontinuity, pocit, že zahrada byla vždycky opečovávaná, ale při tom byla přírodě blízká a přecházela plynule do lesního porostu na stráni. Záměr přišel v pravou chvíli - vnitřně jsem v té době cítila, že se mi začínají přičítat desítky kilogramů a litrů chemikálií, pomocí nichž zakládáme a udržujeme obvyklé „vymazlené“ zahrady. A tak jsme sice hodně zasahovali, ale zachrá-

nili jsme vše, co bylo na zahradě hodnotné, a snažili jsme se navazovat na odkazy minulosti. I proto vznikly překvapivé prvky, jaké

by nikdo v zahradě nečekal - například dvě cortenové záporové přepážky, díky nimž se povedlo zachránit starou jablonoň a hrušeň. Kamenné zídky by sice byly možná případnější, ale kořeny by už neměly dost místa. Vznikl tak kontrast, který nám nakonec připadal zábavný, lehce provokativní.

Jednou z rostlin, která se z původních porostů udržela, byla sněženka. Ta dala jméno citlivě rekonstruované vilce a určila barevné ladění zahrady. Většina rostlin na zahradě kvete totiž bíle: bílá je slunomilná louka, oválné ostrůvky kosatců a šaterů, srdcovky, kokoříky, hortenzie. Ostatní barvy jsou tu jen jako akcenty, jednak harmonizující - jako modré kakosty nebo růžové slézy a romantické orlíčky, nebo elektrizující jako je rudá stromková růže u podkovy ze zimostrázu.

Neformální styl se střídá s formálnějším. Kolem plotu u vstupu jsou skupiny keřů a trvalek, ale do zahrady se prochází i projíždí obloukem z hrušní, který zdárně dorůstá. Teráska před chladnou suterénní místností je lemována podkovou zimostrázového plůtku, za ním je však směs nejrůznějších trvalek, která se chová zábavně neukázněně. Hravá formálnost poskočí o pár schodů výš ke vchodu do vilky, kde se do koberce z barvínku rozkutálely zimostrázové koule. O místo na světě s nimi zápasí orlíčky, které jsou sice nádherné, ale kdybychom jim to dovolili, asi by postupně zimostrázy přemohly. Dál pokračuje tradiční směs pěnišníků, azalek a hortenzií, ale pak už se zahrada rozbíhá do poloslunné paseky. Tu a tam rostou hortenzie, něžný trojpek, kalina a jiné keře, kterým se náramně daří v bloudivém stínu

ořešáku, borovice a starých ovocných stromů. Dřín v koutě pod lesem vypadá v květnu jako by byl obalen stovkami bělásků. Patu svahu drží kamenná zeď ze Sliveneckého vápence, který byl kdysi použit na malou skalku pod domem a do háje nad zahradou se dá snadno dojít po schodech z téhož materiálu. Při tom se dá popásat cestou na „lesních“ jahodách, kterým se na stráni náramně daří. Travníky byly založeny ze směsi pro xerothermní loučku, trvalky vyvolávají dojem, že snad také utekly z louky nebo háje na stráních. V dřevinném patru jsme doplnili zahradními, méně nápadnými druhy ty domácí a ovocné dřeviny. Díky tomu jsme jen velmi málo měnili substráty, hnojíme především organicky, travnatý porost na stráni se seká postupně, protože jednak se tak snáze přesemeňují vítané druhy, jednak pomáháme přežít drobným organismům. Radost máme i z pozitivní reakce investorů na náš nápad, že ponecháme pořezané kusy dřeva ze starého ořešáku na hromadě, která tak bude útočištěm pro plazy, ježky a jiná zvířata. Torzo staré višně hned u vchodu sice možná nemile překvapí milovníky pořádku, protože je ještě větším šokem než dříví pro užovky, ale poskytuje útočiště broukům, kteří potřebují pro svůj život odumřelé dřevo. Estéty snad nakonec usmíří plášť z kvetoucích popínavek, který nahou višně obalí.

Dům obývá nájemník - svobodný bezdětný muž. Psa nemá a nejspíš mít ani nebude. Režim údržby zahrady mu moc vyhovuje - louka se seká jen dvakrát do roka, šíšky z borovice jsou spíše pěknou dekorací, kte-

rou není nutné zase tak často odstraňovat, kytky a keře si kvetou samy, jahody a ovoce zrají s minimem péče. Zahrada s přírodním režimem je tím nejlepším, co si dovede obyvatel vilky a zahrady představit.

ZAHRADNÍ ARCHITEKTURA KURZ

Zakládání

Péče o zeleň

Arboristika

Stavební práce

Interiéry

veřejná zeleň ♦ soukromé zahrady ♦ biokoridory ♦ zelené střechy ♦ jezírka ♦ dětská hřiště ♦ závlahové systémy

biologické prvky ♦ zpevněné plochy ♦ městský mobiliář ♦ drobné technické prvky v zeleni

řez dřevin ♦ ošetření ran a dutin ♦ vázání korun ♦ rizikové kácení ♦

frézování pařezů ♦ výsadby a přesadby vzrostlých stromů

zemní práce ♦ cesty ♦ přírodní kámen ♦ zahradní stavby ♦ dřevěné prvky ♦ městský mobiliář

pokoje květiny ♦ aranžmá

Zahradní Architektura Kurz s.r.o.
 K Holému vrchu 1091, 155 00 Praha 5
www.landscaping.cz